

Beliggenhed og grænser.

Omtrent 15 km. sydøst for Randers ligger landsbyen, Mygind i Sønderhald Herred. Den er på alle sider omgivet af sit jorderråde, der mod nord grænser til Alling Å og mod vest til sogneskellet mod Lime. Imod syd og sydvest falder sognegrænsen et langt stykke sammen med Rosenholm Å; dog længst mod syd, samt ved Mygind Mølle, går den et lille stykke over på den sydlige side af åen, hvorved den afgrænser et par mindre engstykker (matr. 26 a). - Derpå fortsætter den mod vest og nordvest i selve åløbet, indtil den kommer til Clausholmvejen. Her viger den igen mod vest, og idet den løber langs med åen, omtrent til skovfogedhuset, lægger den ikke blot engene, men også vejen langs Kjærbakken ind under Mygind Sogn.

Fra skovfogedboligen begiver Rosenholm Å sig i bugtet løb over engene, mens sognegrænsen drejer mod vest og langs skovens skrånt fortsætter til Clausholm enge, hvor den går mod nord og sammen med Skader Å falder ud i Alling Å, hvis løb den derefter følger mod nordøst.

Område.

Såfremt sognegrænsen i hele sin længde var faldet sammen med Rosenholm Å, ville Mygind Sogn have udgjort en trekant med toppunkt mod syd og grundlinie mod nord. Men som forholdene er nu, får trekanten ved den vestlige ende af sin grundlinie føjet en uregelmæssig firkant til sit areal; og det er netop denne uregelmæssighed, samt andre omstændigheder, der fører til den slutning, at Mygind sogns areal gennem tiden er blevet stærkt formindsket.

Man behøver kun at lægge mærke til følgende kendsgerninger:

Mygind er hovedsognet, og alligevel mindre end de to annekser, og er endog det mindste sogn i hele Sønderhald Herred.

Dertil kommer, at Mygind Skov, som bærer byens navn, ikke hører med til dens område.

Hvordan hænger det sammen?

I Århus bispearkiv er der en opgørelse fra 1718, hvori det hedder:

"Her foruden har man til Mygind by lagt Mygind skov med en del jord, som endnu ved grøft er skilt fra Clausholm mark og skov, hvoraf Myginds beboere må betale skovskyld til Tustrups ejere, nemlig 1 brandsvin, 1 lam, 1 gås og 1 skæppe havre uden at nyde mindste nytte af skoven."

Mygind skov var altså allerede 1718 skilt fra Mygind Sogn, og erindringen om skovens og en del jords oprindelige tilhørsforhold endnu var bevaret. Cand. mag. Søren Hansen omtaler i sin artikel om Mellem Mølle i Randers Amts Historiske Årsskrift 1907 et tingsvidne fra 1463. - Her oplyses, at ikke blot Mygind Skov, men også Rigtrup og Schildensejes marker (Kragballie) på den tid hørte med til Sønderhald Herred. Da de nu hører til Galten Herred, må der altså efter 1463 have fundet en flytning sted af såvel sogne- som herredsskel.

Lignende flytninger har i enkelte tilfælde kunnet påvises, og teorien om formindskelse af Mygind sogn er derfor ingenlunde usandsynlig. Et fingerpeg i retning af den gamle sognegrænses forløb finder man i den kendsgerning, at der den dag i dag fører en grøft fra engenes vestlige del op gennem skoven i forlængelse af det nuværende sogneskel. Denne grøft, der har navnet "Gammelgrøft", har sandsynligvis været en del af det gamle sogneskel, og det er sikkert den, der omtales i dokumentet fra 1718. Det er ikke let at sige, hvor stort areal Mygind har mistet ved sogneskelsflytningen, men sandsynligvis har det været halvdelen af området. Mygind Skov var i 1680 opgi- vet til 180 svins olden, d. v. s. $7\frac{1}{2}$ tønde hartkorn.